

Hola!

Po pár klidných týdnech kolem Vánoc jsme si užili akční leden. Promítání a beseda s tvůrci filmu 69 o kodaňském Ungdomshusetu, vydařený benefit v Crossu a Travesti Karneval na Miladě, všechno parádní akce na který snad jen tak nezapomenem.

Stejně tak se nám ale zaryje hluboko do paměti den, kdy jsme se dozvěděli zprávu o záměru ÚIV znovu zapsat Miladu do katastru a tím pádem mít možnost ji legálně vyklidit.

Nevíme přesně, kdy pokus o evikci proběhne, možná v horizontu týdnů, možná že let. Víme však, proč tu jsme a za co bojujeme a že jim Miladu nedáme zadarmo. Na její obranu hodláme využít všechny dostupné prostředky.

Chceme-li ale udržet jakousi dynamiku squatterského hnutí, nesmíme se omezovat pouze na jeden prostor. Naše ulice jsou plné prázdných a zanedbaných budov čekajících jen na to, až jim někdo vdechne život- ať už tím, že v nich začne bydlet, pořádat zde koncerty, politické diskuze nebo zde zřídí ateliéry a galerii nezávislého umění. Příkladů z minulosti máme nespočet, nechme se inspirovat..

ODJINUD

2

oprávnění ke vstupu do domu. Celý zásah proběhl za přítomnosti médií.

Ohrožen je ale i neznámější polský squat Rozbrat, v blízké době pravděpodobně proběhne dražba pozemku, na kterém se celý obsazený areál nachází. Na rozdíl od incidentu z 22. ledna se však případné vyklizení Rozbratu setká s aktivním odporem jeho obyvatelů a obyvatelek, za kterými stojí silná podpora mezinárodního squaterského hnutí - stejně jako za Ungdomshuset, Kopi, EKH nebo Miladou.

Amsterdam: Odpoledne 18. ledna byla obsazena dvě spodní patra budovy na Kinkerstraat, brzo se dostavila policie, prošla si budovu a potvrdila, že je budova prázdná déle než rok (obvyklá procedura při obsazení domu v Holandsku). Brzy poté se ukázalo několik týpků, kteří začali squatům/kám vyhrožovat a rozbili okno vedlejšího snackbaru. Policie byla ještě na místě, a tak byl jeden z nich zatčen. Celá věc se uklidnila a začalo se s úklidem squatu. V půl osmé se objevil gang 20-25 hrdlořezů. Mluvili mezi sebou rusky. Surově se protlačili do budovy a napadli squatteř/k/y. Tři z obyvatel nového squatu byli zraněni, jeden z nich převezen do nemocnice se zlomenou čelistí. Rváči se chovali organizovaně, jako by byli zvyklí společně používat násilí. Potom, co přijela policie, přesvědčili ji násilníci o tom, že uvnitř poklidně

Poznaň: Ráno 14. ledna se na území polského Rozbratu dostavil soudní vykonavatel, spolu se zámečníky, soudním odhadcem a policií. Po vyjednávání se skupinkou squatteřů/ek byl odhadce vpuštěn do areálu (nikoli do budov) a mohl si udělat několik fotek. Ukázalo se, že odhad ceny, který byl proveden minulý rok, je neaktuální. Původní odhad ceny pozemku byl 6 milionů zlotých (1,5 mil. euro) a nový odhad by měl být vyšší. Bylo také řečeno, že akce pozemku se může konat do tří měsíců.

Dále 22. ledna bylo v polské Poznani zatčeno 8 lidí během vyklizení nedávno vzniklého punkového squatu v centru města. Mezi zatčenými bylo i několik squatteřů/ek z Rozbratu (nejstarší squat v Poznani), kteří přišli na podporu. Během odpoledne proběhl protestní piket před policejní stanicí. Vyklizení bylo policií oznámeno s několikadenním předstihem, squatteři a squatteřky ho však označují za ilegální - policie prý neměla žádné

seděli, zatímco je squatteři/rky napadli! Jen díky tomu, že se objevilo několik lidí ze sousedství, aby potvrdili opak, si policie uvědomila svou chybu a šla zatknout zbylé rváče. Potom byla budova znovu předána squatteřům/kám, kteří začali opravovat to, co rváči zničili, a vybuďovali barikády. Během akce bylo patrně zatčeno pět squatteřů/ek, do tří dnů byli všichni propuštěni, zatím není jasné, jak bude věc pokračovat dál.

Soul: Budova, obsazená v jihokorejském Soulu jako protest proti developerskému projektu a patrně také proti zavírání malých živností, což je proces, který způsobuje právě přestavba v oblasti, měla být 20. ledna vystěhována policií a následně zdemolována. Při násilném vyklizení, kdy byla použita i vodní děla, se asi 40 protestujících pokoušelo dům uhájit za použití zápalných lahví. Došlo ale ke vznícení domu a lidé, uvěznění uvnitř uhořeli! Zprávy vypovídaly o 6 mrtvých, z nichž jeden měl být policista, ale z neformálních zdrojů pochází zpráva očitého svědka, který mluvil až o možných 40 mrtvých lidech.

Miláno: Cox18 není na prodej!

Ráno 22. ledna došlo k vyklizení sociálního centra ve via Conchetta, mnoho lidí přijelo podpořit mnohaletý (33 let) squat, v němž sídlil archiv materiálů Primo Moroni a knihkupectví Calusca, odpoledne pak proběhla spontánní demonstrace před milánskou radnicí proti všem vyklizením. V Miláně se za několik let bude konat Expo a politici/čky a businessmani/ky vidí město jako příležitost vybudovat mnoho nových nesmyslných projektů a využít jej k sebeobohacení. Právě probíhá soudní proces, který má určit vlastníka budovy. Chceme, aby centrum bylo vráceno squatterům a squatterkám!

Kodaň: Minimálně 9 z 15 osob, odsouzených v prosinci za přípravu násilí proti policii v budově Ungdomshuset, podalo odvolání. Poslední lhůta pro odvolání vypršela a podle výpovědi soudu se odvolalo 9 osob. Několik odborníků/ic posoudilo tresty jako nečekaně vysoké, protože obžalovaní byli odsouzeni spíše za své úmysly než konkrétní činy. Podle dokumentů se hlavně odvolali ti, kteří byli odsouzeni na 15 měsíců. Žalobce, který považoval tresty za příliš nízké, se také odvolal. Zatím však není jisté, zda žaloba svého práva vyžadovat vyšší tresty využije, či zda od úmyslu upustí.

UK: Protestní obsazování univerzit je v poslední době časté jak v evropských zemích, tak třeba v USA, většinou jde o vlny nesouhlasu s reformami ve školství, v poslední době ale také narůstají protesty týkající se mezinárodních témat, např. solidarity s řeckými nepokoji.

V lednu došlo na více než deseti britských univerzitách k protestním obsazením v rámci hnutí solidarity s Palestinci. Šlo o pokusy rozvířit diskuzi na zkostnatělé univerzitní půdě a dosáhnout toho, aby univerzity veřejně vyjádřily svůj nesouhlas s konfliktem. Dále pak protestující požadovali zrušení školních investic do zbrojního průmyslu, žádali udělení stipendií pro studenty a studentky z oblastí, zaslání učebních materiálů a vyřazených počítačů do postižených oblastí apod. Na mnoha školách dosáhli vítězství, někde ale došlo k výhrůzkám a výmluvám ze strany školy. Dalším důležitým

aspektem těchto obsazení je sám proces, který vedl k úspěšné přímé akci, při níž na půdě instituce vzniká malá samospráva, jejíž účastníci a účastnice se pokoušejí vytvářet skupinu bez hierarchií, aby rušili princip autority, na němž univerzity a všechny další instituce fungují, a kde se aktivně organizují, aby se postavili proti násilí nebo na podporu různých hnutí. Nejde přímo o squatting jako takový, přesto se i zde jedná o vytržení určitého prostoru - učebny, školního divadla nebo knihovny - z autoritářského systému, v němž nemáme právo mluvit do věcí těch nahoře, a o vytvoření osvobozeného prostoru pro samosprávu, diskuze, přednášky nebo přípravu akcí, které mohou vyvinout tlak na společnost a vést k radikální změně jejího uspořádání.

Phnom Penh (Kambodža): Více než 150 rodin žijících v chudých poměrech bylo 24. ledna vystěhováno ze čtvrti Dey Kraham v centru Phnom Penhu, kde některé z nich žily po mnoho let. Jen několik desítek rodin dostalo ubytování v 16km

vzdálené nedostavěné vesničky bez dostatečného zázemí, pitné vody atd. Většina těchto rodin, nyní bez střechy nad hlavou, v minulosti nabídku přestěhování do vesnice odmítla, protože leží příliš daleko od města, kde většina z nich pracuje jako pouliční prodejci.

Čtvrť byla srovnána se zemí a mnozí lidé ani nestačili zachránit svoje věci ze zruinovaného pozemku, který byl městem prodán před třemi lety společností 7NG, aniž by kdokoli požadoval souhlas obyvatel čtvrti nebo je o prodeji vůbec informoval! 300 rodin se bylo pod pohrůžkami nuceno přestěhovat, dalších 152 rodin pokračovalo ve zpochybňování prodeje pozemku a odmítalo jej opustit bez kompenzací. Týden před vystěhováním došlo k určitým jednáním, kdy společnost, která pozemek odkoupila, kompenzace zvýšila, k dohodě zatím ale nedošlo.

Flensburg (Německo): Počátkem roku byla obsazena budova, která měla sloužit jako sociální centrum, den po zveřejnění prohlášení squatterů a squatterek, byl dům bez nejmenšího varování vystěhován. Nikdo nebyl zatčen a později toho dne proběhla spontánní demonstrace v centru města, které se zúčastnilo asi 80 lidí. Během proslovu před čerstvě vyklizeným projektem bylo řečeno, že s vystěhováním domu vůbec nic nekončí a že toto je pouze začátek. Je třeba zdůraznit, že aktivisté a aktivistky měli velice jasnou představu o fungování svého centra, plánovali tu nejen bydlet, ale také pořádat workshopy, vaření, prostor pro setkávání lidí z různých sociálních

prostředí a ve svém prohlášení představili ještě další spousty nápadů, kterými by mohli obohatit blízké okolí, aniž by konkurovali stávajícím kulturním projektům. Je vidět, že lokální instituce zůstaly k inspirující iniciativě naprosto hluché a pospíšily si s vystěhováním. Mobilizovat represivní složky umějí velice rychle. Přesvědčit je, aby umožnily projektu existovat, to bude ale asi ještě zdoluhavý a útrpný proces.

Clermond-Ferrand (Francie): Bývalá mládežnická noclehárna (55 avenue l'Union Soviétique), prázdná déle než 7 let, se po obsazení a otevření veřejnosti 30. ledna stává prostorem pro experiment. Kolektiv lidí aktivních v sociální, politické, kulturní nebo umělecké sféře se rozhodl vytvořit společnou dynamiku v rámci svých aktivit a hnutí. Organizovat se, konfrontovat a společně koordinovat své politické a sociální aktivity, hledat nové způsoby intervence a komunikace, experimentovat s novými druhy akce ve městě, rozvíjet v budově nové kolektivní aktivity, a tak nabízet alternativy k zaběhaným vzorcům chování a žití. Proč? "Protože si uvědomujeme, jak se zhoršuje náš současný kontext a ohrožuje tak naše práva a svobody - privatizace, liberalizace školství a vědy, rušení uměleckých živností, represe na školách, zatčení lidí kolem Tarnacu. Naléhavě pociťujeme, že se musíme spojit a jednat, protože v jednotě je síla...a v rozmanitosti pak bohatost našich činů."

Promítání v Plzni

Na promítání v Plzni, které se konalo v půlce ledna v kavárně Jablůň, přišlo - kvůli chabé propagaci - moc málo lidí. Po promítání proběhla zajímavá diskuze, mluvílo se například o konkrétních problémech squatterských komunit a jak by se daly řešit. Někdo se pozastavoval nad nedávným průsvihem se psy z Milady, kteří zadávali zvířata v pražské zoo, a tak se probíralo, jakým způsobem vlastně squatteři/rky mohou veřejně podobné problémy řešit a jak se k nim mají postavit v rámci komunity, kterou společně budují. Někteří více, jiní méně zodpovědně. Jaké vlastně mají v rámci autonomie prostředky k tomu, aby vzniklé situace mezi sebou řešili. Má-li komunita vyvíjet určitý tlak na ty, kdo se chovají nezodpovědně, anebo je jednoduše vyloučit?

V širších souvislostech můžeme totiž podobný proces sledovat i v celém sousedství. Ve chvíli, kdy jsou se squatter/kami problémy, snaží se na ně snad sousedi/ky vyvíjet tlak, který by je přiměl situaci přehodnotit a naučit se společně vycházet, anebo se jich sousedství snaží jednoduše zbavit? Vystřadit někoho pryč, ať si problém řeší někdo jiný, je asi snadnější. A nechápat svůj vlastní squat jako součást široké komunity, nechodit za sousedy/kami a nevysvětlovat jim svá stanoviska a přínos autonomního centra je taky jednodušší. Nejde přece jenom o to postavit pevné barikády a ubránit barák, jde taky o to zbourat bariéry mezi lidmi. Doufejme, že se Miladě podaří dokázat, že je opravdu nepostradatelná dřív, než bude pozdě.

Jak jsme squatovali v Řecku....

Po příjezdu do Athén jsme se dle instrukcí vydali směrem k polytechnické univerzitě, kterou řečtí aktivisté a aktivistky obsadili krátce po 6.12.2008, kdy policie zastřelila 16-tiletého anarchistu Alexandrose. Po tomto dni, jak jsem se presvědčil, začalo v celém Řecku opravdové peklo.

Už cestou k "obsazeným" univerzitám jsme zřeli spoustu vypálených obchodů, domů, rozbitých výloh apod. Když jsme dorazili k univerzitě, nevěřili jsme vlastním očím. Univerzita vypadala jako plátno nějakého zfetovaného umělce...všude rozstříkaná barva, bannery s alespoň pro nás nesrozumitelnými prohlášeními.

Na střeše vlají dvě vlajky: řecká je ohořelá a začouzená, pod ní menší, ale zato mně sympatičtější černorudý prapor. Avšak jsme u vytržení, když univerzitu třikrát obejdeme a nikoho nenalzáme, jen vrátného, který nám opravdu s velkým nadšením vysvětluje, že jsou všichni doma a my ať taky jdeme.

Vůbec nic nechápu, ale protože jsme do Řecku zavítali poprvé a neměli žádné kontakty, tak se vracíme zpět do bytu, co jsme si zařídili přes hospitality club.

No, druhý den se jdeme jako předtím bezprizorně podívat před univerzitu, kde potkáváme skupinku třech dredařů, kteří nám vysvětlují, že přes svátky univerzitu opustili a teď ji jdou obsadit znovu. Skupinka se v průběhu asi 10 minut rozrůzla na počet 23 lidí zběsile pobíhajících po areálu školy a hledajících otevřené dveře.

Za nějakou dobu zjišťují, že jsou dveře opravdu fest zavřené, a tak přichází na těžkou techniku. 150kilogramový anarchista s flexou se do toho obouvá a řeže ocelové dveře, které nám brání ve vstupu do budovy. Po otevření se sesedáváme v přednáškové aule, která se plní lidmi. Nakonec se nás tam schází asi 200.

A my se tváří v tvář seznamujeme s jádrem řeckého black bloku.

Dozvídáme se, že po riotech mají až 300 zatčených. Celá schůze se týká jen podpory těchto zadržených a druhého dne, kdy se má obsazovat nový prostor, jelikož univerzitu chtějí opustit.

Dobrovolně se přihlašujeme do skupinky na obsazování na druhý den. Dozvídáme se čas a místo srazu.

V Řecku platí zákon, že policie nemá přístup do prostorů univerzit

a středních škol, což značně usnadňuje jejich obsazování.

Druhý den dorážíme na místo srazu, kde se srocuje úderná skupinka, vybavená kafem a cigárem (to je klasický pohled na řeckého aktivist/k/u).

Nemáme moc informací, a tak jsme plni očekávání. Posléze zjišťujeme, že okupujeme divadlo. Zakládáme kuchyň, které se ochotně zmocňujeme a vaříme.

Vyrábíme bannery na zítřejší demonstraci a řešíme věci okolo policie, hlídek atd.

Divadlo zdobíme dle svých představ spreji, ale i štětci. Do schůze nám vpadla údajná majitelka divadla s dotazem, co děláme v jejím domě. Hned jí to někdo ochotně vysvětluje slovy, že tu teď squatujeme a ať nám dá klíče.

Po půl hodinovém dohadování se tedy paní uklidnila a klíče odevzdala.

Divadlo nebylo využíváno víc než deset let a nachází se v sedmipatrové budově, která prodělává kompletní rekonstrukci. Tím pádem jsme se museli každý den potýkat se spoustou prachu a s dělníky.

Za dobu našeho pobytu nebyl jediný problém s policií, co se tedy týká divadla.

Jinak jsme absolvovali 3 demonstrace a jednu přímou akci: blokovali jsme přístup

do obchodů, které byly kvůli výjimečnému stavu na pokyn vlády otevřeny i v neděli. Bylo zajímavé pozorovat, jak i za cenu hádek se lidé snažili dostat do obchodu, aby si mohli nakoupit předražené oblečení.

Z Athén jsme odjžděli 2.1.09. Dva dny poté zde byl zastřelen policista a rioty začaly nanovo. Bylo vyklizeno divadlo, které jsme společně s našimi řeckými soudruhy a soudružkami obsazovali. Dalšíh 100 zatčených, mnoho zraněných, nepočítatelně vypálených obchodů, na jejichž rekonstrukci následně anarchisté a anarchistky pořádali sbírky.

A co jsme si z toho odvezli? Spoustu inspirace a nápadů. Spoustu nových svazků a zkušeností, přátel a kamarádů.

A více můžete sledovat na: <http://greece.bloguje.sk>

Hluboká orba 27

V prosinci vyšlo po nekonečných dvou letech nové číslo legendárního hc/punk fanzinu Hluboká orba. Hlavní téma čísla? Squatting a kolektivně spravované autonomní prostory. Kromě stručného rozhovoru se squatterry a squatterkami z Milady zde najdete spoustu inspirativního čtení ze zahraničí. Jako malou ochutnávku přetiskujeme úvod k celé příloze:

"Téma squatů/autonomních center se v Orbě neobjevuje poprvé - věrní čtenáři si snad vzpomenou na články o newyorském klubu ABC No Rio, bradfordském klubu 1in12, rožnovském Vrahovi anebo o vídeňském squatu EKH. Tentokrát se ale materiálů sešlo tolik, že to vydalo na samotnou přílohu: recenzi na knížku "Squaty a jejich revoluční tendence" napsal Inny, který také vedl rozhovor se squatterry z pražské Milady, přehled polských squatů poslala z Wrocławu Marta, o squatech hlavního města Norska napsal Kjetil, vyčerpávající a velmi bouřlivou historii obsazování domů v Itálii společnými silami sepsali Borys, Roberto, Gino, Maria a Max. Já jsem pak přihodil úvodní představení knížky o britských autonomních centrech "What's this place?" a spáchal rozhovory s Isy z brixtonského Cowley Clubu a se Stefanem z rostockého Jugend Autonome Zentra. Myslím, že to je docela pestrý a inspirativní mix dokazující, že způsobů, jak se prázdného místa chopit a rozjet tam něco, co by mělo být alternativou ať už komerčnímu bydlení nebo běžně nabízené 6

tupé konzumní zábavě, je celá řada.

Bohužel pro inspiraci a ponaučení je v tomto směru nutné poohlížet se hlavně do zahraničí, protože v našich končinách se zatím tyto aktivity příliš nerozbehly a současná domácí "mapa" takových prostorů je skoro bílá - Krtkova Kolona a Milada v Praze, Vrah v Rožnově, Liberté v Českém Těšíně...zapomněl jsem na něco nebo na někoho? Mám strach že ne.

Společnej prostor ke scházení a aktivitám, které by rozjeli a spravovali lidi, co maj aspoň trochu podobnej pohled na svět a co něco takového ve svém běžným životě postrádají, co neumí a nebo nechtějí trávit volnej čas stejným způsobem jako jejich "normální" spoluobčané (hospoda? multikino? squash? atd. atd.), chtějí dělat něco kreativního (zkoušet s kapelou, tisknout na sítotisku, malovat obrazy, svařovat šilené umělecké konstrukce ze železa...), hledají prostor pro politické aktivity (Food not Bombs, práva zvířat, antifašismus...), chtějí se něco naučit od druhých (jazykové kurzy, hra na hudební nástroje, sazba na počítači, žonglování...) a v neposlední řadě lidi, co by radši kulturu (koncerty, filmové projekce, výstavy...) vyhledávali na místě, které je spravováno kolektivně, nemá žádného šéfa a nestojí tady proto, aby na nich vydělávalo. Proč něco takového není v KAŽDÉM městě? Proč něco takového není u nás skoro v ŽÁDNÉM městě?"

Teď už nezbývá než napsat Filipovi na orba@seznam.cz a objednat si tenhle parádní dvousetstránkovéj výtvar popř. ho vychytat někde v distru na koncertě.

Výstava „squaty a autonomní centra“

Od úterý 3.3.2009 od 16:00 hodin bude v Městské knihovně Most - www.knihovnamost.cz - nainstalována výstava fotografií squatů, autonomních center a několika squatterských výtvarných prací. Na místě budou i tiskoviny se squatterskou tematikou.

Smyslem výstavy je především představit squatting širší veřejnosti jako smysluplnou sociální aktivitu. Výstava bude v Městské knihovně Most přibližně 14 dní, poté je možné ji přemístit na jiné místo. Máš-li možnost a zájem nainstalovat výstavu v lokalitě ve které žiješ, pak piš na kontakt Info Usurpa.

SQUAT MILADA

Zápis Milady do katastru? 15. 1.

V nedávné době se objevila informace, že Milada má být znovu po dvaceti letech zapsána do katastru nemovitostí. To by v praxi znamenalo možnost squat vyklidit. Jak to vidíme my?

Po pravdě řečeno nepříkládáme velkou důležitost tomu, má-li naše jednání oporu v zákoně či ne, po téměř jedenácti letech fungování alternativního kulturně-sociálního centra je evidentní, že jednáme naprosto legitimně. Zákony vždy a všude slouží především těm, kdo je vytváří. Místo citování paragrafů, kterými se vlastníci a policie bude pravděpodobně v blízké době ohánět, si raději stručně shrňme fakta: Na rozdíl od majitele dokážeme dům smysluplně využívat: kromě toho, že v něm momentálně žije kolem 25 mladých lidí, zde probíhá spousta veřejných aktivit. Jen za poslední rok a čtvrt, kdy na Miladě funguje nový kolektiv, jsme zde uspořádali kolem sto padesáti akcí - ať už se jednalo o hudební produkci, promítání, různé workshopy či čtení poezie. Ústav pro informace ve vzdělání (ÚIV) nejprve nechal Miladu deset let chátat, po jejím obsazení pak vynaložil nemalé množství státních financí na její vyklizení, které však díky odhodlanosti tehdejších squaterů nebylo úspěšné. Má se snad podobná situace nyní opakovat?

S ÚIV se samozřejmě pokusíme jednat o možnostech našeho dalšího využívání Milady, pokud však dojde k pokusu o násilné vyklizení squatu, budeme se adekvátně bránit. Milada je posledním squatem v Čechách a je třeba si uvědomit, že její vyklizení by bylo další ranou již tak dost potlačené alternativní kultuře u nás. V době celosvětové finanční krize je na čase začít brát squatting ne jako problém, ale jako řešení.

NEVER SURRENDER!

Policejní razie na Miladě, 16.1.

V noci ze čtvrtka na pátek si ochránci veřejného pořádku zřejmě přijeli v praxi vyzkoušet nový zákon o policii. Bez předchozího upozornění vtrhli do domu, přičemž neopoměli ukrást všechny zámky, které jim stály v cestě. Důvodem zásahu bylo pátrání po osobách, jejichž psi před několika měsíci pokousali ovce.

Jejich majitel však dosud nebyl schopen prokázat, o jaké psy se ve skutečnosti jednalo (a šlo-li vůbec o psy z Milady) a předložil jen velmi nevěrohodné faktury za údajnou léčbu zvířat.

Freeze Fest v Abatonu

28.2. proběhne další akce pod hlavičkou Kultura jinak. Jedná se o svobodný umělecký festival zaměřený především na okrajové žánry umění, neprofesionální uměleckou scénu a DIY kulturu. Veškeré informace najdete na stránkách <http://freezefest.kulturajinak.com>

databáze kapel

ogg download

<https://a-punk.cz/kapela/>

* punk * ska * hc * crust *

active punk
a-punk.cz

AKCE na MILADE

- 4.2. Promítání od 20:00: V jako Vendetta
+ freeganská večere.
- 6.2. Gemini gem (rock/experimental, Praha)
Pokrok (jazz/hard rock, Praha)
Vychcaný knedlíky (punk, Praha)
X-punk (punk, Praha)
- 7.2. Dub The Capital:
Roots n' Future
United Forces of Dub
& friends
- 8.2. Milada má svátek!
19:00-20:00 sowarixovo přeobsazení Milady
koláž a jiné pičoviny
vstup 7kč nebo 1€
- 11.2. Promítání od 20:00: Klass
+ freeganská večere.
- 13.2. Cirkus Alien
- 18.2. Promítání od 20:00: Earthlings
+ freeganská večere.
- 21.2. SNB (punk, Praha)
a hosté
- 25.2. Promítání od 20:00: Fuck me! / Zkus to!
+ freeganská večere.
- 27.2. v3s chillout (break, electro, dnb)

FOOD NOT BOMBS

Praha: vaření každou sobotu od 13:00 v KK,
rozdávání v 16:00 na Nádraží Holešovice
Brno: rozdávání každou sobotu v 15:30 v parku
pod Janákovým divadlem
Zlín: každý sudý pátek na nádraží
Karlovy Vary: každou první neděli v měsíci ve
12:00 u Alberta (tržnice)

redakce: [paha\(zavináč\)squat.net](mailto:paha(zavináč)squat.net).

Příspěvky vítány, on-line jsme na paha.squat.net nebo milada.org